

Večernik

»JUTRA«

Leto II. (IX.), štev. 225

Maribor, sreda 3. oktobra 1928

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelok »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 8

Zločin ob desetletnici države

Do pred desetimi leti so živeli Srbi, Hrvati in Slovenci svoje posebno politično, gospodarsko in kulturno življenje. Med Hrvati in Srbi je bilo veliko več stikov in znanja kot pa med Slovenci in Hrvati. Najmanj stikov je bilo pa med Slovenci in Srbi. Ob nastanku naše države je prevladovala v prečanskih krajih želja po čim tesnejšem združenju, manjkalo je pa, kar je najvažnejše, medsebojnega znanja.

Najbolj neznana je bila politična družba, ki vlada srbskemu narodu, ki ga tako drži, da se ne more ganiti. Ta družba je idejo in željo združenja in edinstva izkoristila v svoje svrhe, predvsem v prosep svoje oblastižljivosti, da bi zavladovala Jugoslaviji ravno tako, kakor že od poprej vlada Srbiji.

Po delih se vsakdo spozna in tako je postala tudi beograjska oligarhija dobro znana. Danes sta v državi dva tabora: hegemonistična družba s svojimi pomočniki na eni strani, na drugi pa vsi pošteti, zdravi ter za narod in državo iskreno vneti elementi.

Hegemonistov se je najtesneje oklenila SLS in to ravno v dobi, ko so se popolnoma razkrili z vso svojo pokvarjenostjo in škodljivostjo, v dobi, ko že davno ni več izgovora, da se ne ve, kaj je radikalna stranka s svojimi Vukičevići, Marinkoviči itd. Radić ni nikdar naslovljal svojih obtožb na srbski narod, temveč vedno le na korupcioniste in nasilnike v Beogradu. Klerikalci so pa nekaj grehe te družbe pripisovali Srbiji in Srbom. Kakor nekaj v svojem vojnem hujšakstvu, tako so tudi v Jugoslaviji merili vedno na Srbe. Danes identificirajo tudi ali še vedno srbski narod z oblasniško družbo v Beogradu.

To ni samo politični oportunizem, temveč zloben namen in premišljeno prizadevanje, da bi slovensko ljudstvo ostalo v istem neznanju glede srbskega bratskega življa kot je bilo pred desetimi leti. SLS se trudi na vse kriplje, da bi Slovence obzidala in zaprla.

SLS je namenila Sloveniji avtonomijo slično in ignorantske ozkosrčnosti. Klerikalna agitacija iznaša med narodom sledeče argumente in nazor: Vse, kar se je slabega dogodilo in se še dogaja, je radi tega, ker so Srbi take narave, ker boljše niso zmogli. Ker jih ne moremo predruščiti, moramo skrbeti, da dobimo od njih, kar se da dobiti, ali vsaj, da si jih ne nakopljejo na vrat. Naj se vrši nasilje kjerkoli, samo da se pri nas ne bo. Če teče kri, skrbimo, da ne bo tekla naša, če padajo batine, varujmo svoja pleča, če se krade, glejmo, da se ne bo naše in da, če mogoče, od tatvine še kaj dobimo.

SLS časopisje ne iznaša težen srbskega ljudstva o Hrvatih je pa že večkrat tako pisalo, da so se zgražali sami hrvatski klerikalci ter ostro grajali svoje strankarske tovariše. Vse krivice, ki se dogajajo v Srbiji ali na Hrvatskem, se prikrivajo ali pa predstavljajo kot malenkosti, radi katerih se ni treba razburjati. Cinične izjave gospodarjev glavnjače, laži korupcionistov in najtemnejše nakane zarotnikov najdejo polno odobravanje glasil SLS. — Primerov za to bi se lahko navedlo veliko število in to zlasti od krvavega 20. junija naprej.

Razkritje ozadja umora v narodni skupščini

VZNEMIRJENOST V PRIZADETNIH POLITIČNIH KROGII.

BEograd, 3. oktobra. Niti v predsedništvu vlade niti v narodni skupščini ni bilo danes nobenih važnejših dogodkov. Tudi na dvoru ni bilo nobenih avdienc. V političnih krogih razpravljajo o skorajšnjih izpremembah v vladi v zvezi z reorganizacijo radikalne stranke, vendar so vse to samo verzije. Vlada odločno zanika, da bi se pripravljala rekonstrukcija kabineta.

Mnogo pozornosti je vzbudila objava pisma novinarja Pantelije Jovovića biv-

šemu ministrskemu predsedniku Vukičeviću, ki razkriva ozadje umora v narodni skupščini. V vladnih krogih vlada precejšnja nervoznost, ker ne morejo več zanikati avtentičnosti pisma, prizadej politiki pa se vzdržujejo vseh izjav. Vedno bolj pa prihajajo sedaj tudi Vukičeviću nalonjeni politiki do prepričanja, da je postal Vukičević po tem razkritju nemogoč in da je v njegovem lastnem interesu, da se čimprej umakne iz političnega življenja.

Zanimive aretacije v Plevlju

SREZKI POGLAVAR IN TRGOVCI, KI SO PODPIRALI NEVARNO ROPARSKO TOLPO, KI JE OGROŽALA PLEVLJE IN OKOLICO.

SARAJEVO, 3. oktobra. Kakor poročajo iz Plevlja, so bile včeraj tamkaj izvršene senzacionalne aretacije. Že svoječasno so bili osumljeni razni ugledni trgovci v Plevlju in okolici, da so v zvezi z roparsko tolpo, ki je med drugimi umorila tudi popa Nenadovića. Sodišče v Plevlju je izvršilo svoječasno več aretacij, pozneje pa so bili vsi osumljeni zopet izpuščeni. Sedaj pa je kasacijsko sodišče razveljavilo odlok sodišča v Plevlju in odredilo ponovno aretacijo vseh prejšnjih osumljencev in še več drugih

oseb. Poleg 7 uglednih trgovcev je bil aretiran tudi srezki poglavar, o katerem je baje dokazano, da je podpiral to roparsko tolpo in bil ž njo v zvezi. Roparske napade, ki so jih pripisovali hajduku Boškoviću in njegovim pajdašem, je najbrže izvršila ravno ta roparska tolpa, ki se je rekrutirala iz uglednih meščanov in je že več let strahovala vso okolico Plevlja. Aretacije so napravile v mestu in okolici ogromno senzacijo in se je vse ljudstvo oddahnilo, da so prišli ti zločinci vendar enkrat v roke pravice.

Venizelos in Marinković

PARIZ, 3. oktobra. Grški ministriški predsednik Venizelos se je sinoči vrnil iz Londona, kjer je angleškemu zunanjemu ministru pojasnil smernice italijansko-grškega dogovora, zopet v Pariz. Zvečer je imel ponovno sestanek z jugoslovanskim zunanjim ministrom dr. Marinkovićem. Danes odpotuje Venizelos v Švico, kjer ostane nekaj dni na oddihu, nato pa se odpelje v Beograd, kjer se bodo nadaljevala pogajanja za sklenitev prijateljske in arbitražne pogodbe med Jugoslavijo in Grško. Iz Beograda se Venizelos vrne v Atene, da prisostvuje otvoritvi jesenskega zasedanja grške zbornice.

Stanje ruskega poli. ...ka Legata

PANČEVO, 3. oktobra. Zdravstveno stanje v Glavnjači težko ranjenega ruskega polkovnika Borisa Legata je še vedno zelo resno. Vse rane se močno gnoje, tako da se zdravniki boje, da nastopijo vsak čas komplikacije, ki dovedejo lahko do katastrofe. Za Legatovo stanje se zanimajo vsi ruski emigranti in je prišlo že tudi iz inozemstva več vprašanj o Legatovem položaju. O rezultatu preiskave, ki jo je uvedlo notranje ministrstvo, še vedno ni ničesar slišati, čeprav je preteklo od prijave do danes že 10 dni. Tudi noben uradnik Glavnjače še ni bil poklican radi dogodka na odgovornost.

Ravno ob desetletnici državnega obstoja dela vladna družba najvnetejše na tem, da bi se Srbi, Hrvati in Slovenci če le mogoče še manj poznali, da bi imeli še manj stikov kot so jih

Izgradnja italijanske mornarice

RIM, 3. oktobra. Ministrski predsednik Mussolini je izdelal nov načrt za izgradnjo italijanske mornarice, po katerem naj bi postala Italija najmočnejša pomorska sila na Sredozemskem morju. Oboroževanje Italije na morju smatrajo politični krogi kot odgovor na angleško-francoski pomorski sporazum. V Franciji in Angliji je izzvala namera Italije veliko nezadovoljstvo.

Spopad pri Skadru

ATENE, 3. oktobra. Tukajšnji listi poročajo, da je prišlo sinoči v bližini Skadra do krvavega spopada med albansko in jugoslovansko obmejno stražo. Na albanski strani je bil 1 mrtvev in 2 ranjena, izgube jugoslovanske obmejne straže pa znašajo 8 mrtvih in več ranjenih.

Povodenj u Belgiji

BRUSELJ, 3. oktobra. Vihar, ki je divjal sinoči z veliko silo ob belgijski obali, je težko poškodoval jez med Zeebrugom in Nieuportom. Voda je udrila v kanal Dikse in poplavlila dolino Ysere. Povodenj je napravila ogromno škodo.

Strašna rodbinska drama u Rumuniji

BUKAREŠT, 3. oktobra. V vasi Cacia v Rumuniji je bil izvršen strahovit zločin. Rodbina Zavarescu, obstoječa iz matere, hčerke in sina, je dobila nedav-

imeli pred desetimi leti in da bi se vsi državljani vladni družbi podvrgli tako kot so srbske množice podvržene radikalom.

no veliko dedščino. 31letni sin je kmalu nato zapustil svojo službo in se udal pi-jači. Mati in sestra sta imela radi tega z njim ponovno ostre konflikte. V nedeljo ponoči sta polila sinovo postelj z bencinom in jo nato zažgala. Zavarescu se je skušal rešiti skozi vrata, ki pa jo je našel zaprta. Med tem je zavzel ogenj v sobi vedno večje dimenzije in je dobil Zavarescu tako težke opekline po vsem životu, da jim je takoj podlegel. Sestavlil pa je še pred svojo smrtjo ovadbo na sodišče, v kateri navaja, da je videl svojo mater in sestro, ko se je hotel rešiti, pred vratmi. Obe ženski sta bili seveda takoj nato aretirani in so na potu v jetnišnico orožniki le z težavo preprečili, da ju ni razjarjeno prebivalstvo linčalo.

Veliki viharji ob francoski obali

PARIZ, 2. oktobra. Ob francoski obali divjajo že več dni težki viharji. Več parnikov in podmornic je prispelo z velikimi zamudami v Cherbourg. V Cherbourgu je odtrgal vihar v pristaniškem skladišču okrog 50 m dolg kameniti steber in ga potisnil v morje. 26 delavcev, ki so bili zaposleni v pristanišču, se je rešilo le z največjo težavo. Že dva dni ne more nobena ribiška ladja odpluti na odprto morje.

Piratski napad na polniški parnik

LONDON, 2. oktobra. Parnik »Anking«, last kitajske paroplovne družbe, ki je dne 23. septembra odplul iz Honkonga s 1400 potniki na krovu, so v noči na 26. septembra napadli morski razbojniki, ki so bili preoblečeni v kitajske potnike. Razbojniki so vse moštvo vjeli, kapitana težko ranili, prvega oficirja in višjega inženjerja, oba rodome Angleža, pa ustrelili. Pirati so potem odvedli ladjo v pristanišče Hunghai, kjer so jo popolnoma oplenili in oropali tudi potnike vseh dragocenosti.

Župan — morilec

VARŠAVA, 2. oktobra. V gališki vasi Trčiany so nepričakovano odkrili tri umore, ki so v letih 1922—24 vznemirili prebivalce vse okolice, ne da bi se posrečilo izslediti zločince. Neka židovska gostilničarka, občinski komisar in neki železničar so izginili brez sledu. Kakor je sedaj dognano, so bili storilci v vseh treh slučajih takratni občinski župan, njegov sin, vsak in občinski stražnik, ki so izvršili vse tri zločine samo v strahu, da ne bi prišle na dan razne nerednosti v občini.

Ukradena kolesa.

Kmalo pri vltomu pri mehaniku Guštinčiču v Tattenbachovi ulici so orožniki ustavili na cesti od Radgone proti Cmureku pet sumljivih kolesarjev, ki so kolesa pometali proč ter skušali zbežati. Mislilo se je, da so ta kolesa od vloma v Mariboru. Kolesa je vzela v shrambo carina, ker se je tudi sumilo, da so vtihotapljeni. To se je tudi potrdilo. V tihotapcih je bil saharin in tudi tihotapci so priznali. Sedaj je pa došla vest, iz katere se da sklepati, da so Guštinčičeva kolesa na Hrvatskem. Orožniki v Vinici, srez Varazdin so ugotovili, da sta dva kmeta kupila od nekega neznanca kolo sumljivega izvora. Neznanka »sleduje«.

Pismo prebivalcem na Koroški cesti

Gospodje! Dovolite, da vam pišem ob tej redki priliki, ko so popravili pločnik pred našimi hišami, par odkritosrčnih besed.

Torej: »Ena se vam je želja izpolnila« — pločnik so popravili. Gotovo ni to edina vaša želja. Zakaj dandanes so tudi v Mariboru taki časi, da imamo vsi mnogo želj, a se večini ne izpolni niti ena, pa naj je še tako vroča in pekoča. Zato se vi v tem oziru odlikujete in prijetno razlikujete od nas drugih someščanov, ki gojimo različne želje, a se nam niti ena ne izpolni. Zadovoljni ste lahko tembolj, ker so to želje, ki se vam sedaj izpolnjuje, gojili že dolgo vrsto let vaši predniki in hodili po zverženem in kotanjastem pločniku tako, da so prebivalci vaših hiš z vami in vašimi predniki vred že od nekdaj sloveli po — kurjih očeh. Zgodovina sicer sramežljivo molči v čast dobremu imenu mesta Maribora, koliko pasantov si je pred vašimi hišami poičilo noge. A na čast vašim prednikom je treba priznati, da so znali tudi temu priti v okom. Ker namreč niso dosegli pri kratkovidnih mestnih očetih popravila pločnika, so segli po samopomoči in sprejeli kot stanovalce v pritličju največ zdravnikov za zlomljene podaljške nog. Drugi meščani, ki nimajo te kalamitete, jim pravijo — čevljarij.

Pa dovolj o tem. Prav resno in aktualno pa je ob tej važni priliki, ko so popravili vam pločnik, vprašanje, kam sedaj z zgodovinskim materijalom, ki so ga dvignili pri izkopavanju. Zakaj ravno sedaj se vidi, da imajo stare izgojene in na vse mogoče načine zveržene kamnite plošče prav posebno vrednost ter jih je potreba oti pozabljivosti. Pa kaj, ko današnji površni in moderni svet nima smisla za take in podobne častitljive starine. Ako jih ponudite kakemu zakonitemu hribovskemu zidarju, se vam bo še smejal. Naši starinarji, ki kupujejo in prodajo vso mogočo staro ropotijo in šaro, nimajo toliko umetniškega starinskega smisla. Po svoji tenkosti in trpežnosti bi plošče sodile po mislih lajka jako dobro za — čevljarije, da bi ž njimi krpal — podplate. Ko pa sem to omenil mojstru in prijatelju Rogliču, me je ta samo začudeno in debelo gledal ter majal z glavo. Pač pa mi je pozneje šnila izborna misel v glavo. Če že ne vsega starega pločnika, pa vsaj en del je na vsak način potrebno shraniti v — mestnem muzeju. Zakaj, naj vidijo še pozni rodovi, kako smo živeli in hodili mi, njihovi predniki, v Mariboru v XX. stoletju. Naša neprimerna potrpežljivost in požrtvovalnost v splošen občinski dobrobit Maribora naj jim sveti kot svetla luč ter naj jih bodri v vztrajnosti, da se ne izselijo, pa čeprav bi jih kedaj zadela usoda, da bi jih mestni očetje cela desetletja prav tako zanemarjali, kakor so zanemarjali vas, častiti gospodje, in kakor so zanemarjali vaše vsega spoštovanja vredne prednike. Torej na vsak način: v muzej s tem zgodovinskim materijalom!

Je pa še drugi vzrok, da vam pišem, gospodje.

V javnosti se je namreč povdarjalo z velikim zadovoljstvom dejstvo, kakoršno se ni zabeleženo v analih našega mesta, namreč: da ste vi sami dali pobudo občinskim gospodarjem za popravilo te zgodovinske kuriozitetne v skrajno obrabljeni podobi pločnika s — evenkom. S takimi stvarmi se jaz kot bodoči hišni posestnik in torej vaš kolega »in spe« nikakor ne morem strinjati in moram javno protestirati. Zakaj podkupovanja in korupcije je itak že preveč v naši državi. Pa kar lepo javno se o tem razpravlja, kakor da bi bilo to nekaj dobrega, zaslužnega in tradicionalnega! Sicer se je pisalo, da vi prostovoljno nekaj prispevate k popravilu. To bi res kazalo vašo veliko požrtvovalnost in je naravna in podedovana posledica vaših prednikov. A koncem vseh koncev: pravilna ta novotarija le ni. Kedaj ste že čitali ali pa slišali, da so ekstra prispevali k popravilu pločnikov magnatje naše Gosposke, Aleksandrove, Glavnega in drugih trgov? To postopanje je začetek nove ere v našem mestu, ki ne bo v čast ne mestu, ne občinskim možem, še manj pa tistim, ki nameravajo postati.

Ne morem si prav misliti, kaj je vas napotilo do tega za naše mesto usodnega koraka. Ali izvira vse to iz hvaležnosti do mesta, ki je vas puščalo toliko let v nemar in se ni prav nič brigalo za vašo kurja očesa in za polomljene pete vaših čevljev? Ali se je vas lotila lakomnost po posvetnem mamonu, da bi zdaj dražje prodali svoje hiše? Ali pa nameravate ta izdelek z dobičkom prevladati na svoje stranke? ...

Torej, kakor sami vidite, se vsiljuje vse polno vprašanj, ki so za mariborsko javnost same uganke. In vsemu temu ste krivi vi!

Zdaj, ko ste ustvarili ta nesrečni prejšnjic, imajo naši mestni očetje kaj lahko stališče. Kjer bo treba kaj popraviti na pločnikih ali cestah, eto: hišni gospodarji naj prispevajo! Saj so tudi na Koroški cesti. Vaša »pretresljiva« Koroška cesta pa bo odslej samovala še bolj, ker nima več za soseda prav tako »pretresljivega« pločnika.

Tako izginjajo zgodovinske kuriozitetne starega Maribora, katere so prejšnji mestni očetje Nemci skrbno čuvali. Jugoslovanski Maribor pa, kakor vse kaže, nima za to smisla. Saj se celo govori, da se že resno misli ozdraviti Koroško cesto njene »pretresljive« bolezni.

Peter Bajzelj

bivši kandidat za hišnega posestnika v Mariboru.

Olajšave vinogradnikom

Veliki župan v Mariboru razglasa: Vsled hladne spomladi, vsled hladne in deževne jeseni, deloma pa tudi vsled toče je letos vinska trta v razvoju zaostala. Lepi jesenski dnevi sicer pospešujejo zorenje grozdja, toda glede na bližajočo se frgatev je le malo upanja na kvalitativno dobro trgategv.

Da se omogoči vinogradnikom zboljšanje za potrošnje in trgovino najposobnejšega letošnjega vinskega pridelka in s tem v zvezi dosega boljših cen za vinski mošt in vino, dovoljujem vinogradnikom mariborske oblasti zboljšanje vinskega mošta z zmerno uporabo sladkorja. Sladiti se sme le vinski mošt od začetka trgatve do 15. novembra v kraju pridelovanja oziroma v njega neposredni bližini. Za zboljšanje vinskega mošta se sme uporabiti samo čisti konzumni sladkor v kristalih ali kockah raztopljen v moštu samem, ne pa v vodi. Uporaba vsakega drugega sladkorja je zabranjena. Sladkorja se me dodati moštu le toliko, da se doseže koncentracija mošta srednjih vinskih let. Sladijo naj se torej le mošti navadnega namiznega vina izpod 14% sladkorja in mošti boljših kvaliteten vin izpod 17% sladkorja. Največ se sme dodati do 4 kg sladkorja na 100 l mošta.

Vsled splošne dovolitve zboljšanja mošta vinogradnikom, odpadejo prošnje za dovoljenje slajenja in naznanila o izvršenem slajenju.

Ako nameravajo zboljšati mošt vinski trgovci, morajo imeti za to dovoljenje v smislu vinskega zakona od pristojne oblasti.

Vina samorodnih trt (šmarnice itd.) ni smatrati kot vina v smislu vinskega zakona, zato je rezanje mošta šmarnice itd. z vinskim moštom in zboljšanje takih mešanic strogo zabranjeno.

Vinogradnikom se dalje priporoča, da z letošnjo trgatvijo, če bo vreme to dopuščalo, odlagajo do konca oktobra, nikakor pa naj ne trgajo pred 15. oktobrom. Gnilo grozdje naj se pobira poprej, z zdravim grozdem naj se čaka in izrabi jesensko solnce. En dan lepega vremena zboljša vinski pridelok za ¼% in več, ako je trta zdrava. Na ta način je mogoče znižati potrebo slajenja mošta na minimum, ali pa v slučaju trajno lepega vremena slajenje sploh ne bo potrebno.

Važna je prepoved rezanja mošta šmarnice itd. z vinskim moštom in slajenje takih mešanic. Ta prepoved je bila potrebna, ker se je ugotovilo, da gre mnogo vina samorodnih trt tem potom kot pristno vino v konzum. Vinogradnikom kakor tudi vinskim trgovcem se v interesu dviga vinskega konzuma in vinske trgovine in izvoza naših vin v inozemstvo toplo priporoča, da upoštevajo vsebino tega razglasa.

Mariborski in dnevni drobiž

Kmetско-демократска коалиција

priredi v nedeljo, dne 28. oktobra ob pol 3. popoldne v Celju v veliki dvorani Celjskega doma

manifestacijski zbor.

Na zboru govori voditelj Kmetско-демократске коалиције

dr. Vladko Maček in Svetozar Pribičević

in drugi poslanci KDK. Somišljeniki, pridite v velikem številu manifestirati za močno državo enakopravnih Slovencev, Hrvatov in Srbov, za dobro in čisto upravo, odstranitev korupcije in policijskega režima ter svobodne volitve!

Živela Kmetско-демократска коалиција!

Mariborsko gledališče

Sobota, 6. oktobra ob 20. uri »Hlapci«, ab. A. Premijera. Otvoritvena predstava.

Nedelja, 7. oktobra ob 20. uri »Moj oče je imel prav«. Premijera.

Otvoritvena predstava mariborskega gledališča

v novi sezoni bodo Cankarjevi »Hlapci« v soboto, 6. oktobra. Režira Joško Kovič. Glavno moško vlogo pa igra novo angažirani član Janko Rakuša, ki je začel pred leti svojo kariero v Ljubljani, nadaljeval pa v Splitu, Ostijeku, Sarajevu in Skoplju. Vstopnice se že dobijo v predprodaji. Nadaljna premijera bo duhovita komedija popularnega francoskega komedijografa Saše Guitryja: »Moj oče je imel prav«, ki se vprizori v nedeljo, 7. oktobra zvečer. — Opereta pripravlja klasični Jonošev »Geljo«, čije premijera bo tudi že drugi teden.

Iz poštne službe.

Ministrstvo pošte in telegrafa zahteva seznam vseh vpokojenih, kakor tudi v ostayki se nahajajočih poštno-telegrafskih uradnikov radi razporeditve za služaj mobilizacije. Da bi bil ta seznam popoln, se obrača direktorja pošte in telegrafa v Ljubljani potom velikega župana na vse gori omenjene uradnike, ki niso še dopolnili 50. leta starosti, da se ji javijo do 1. novembra. V tej izjavi naj podatkov navedeno, za katero službo je bo poleg vseh rojstnih in domovinskih poedini upotrebljiv (n. pr. za poštno, telegrafsko ali radiotelegrafsko itd.).

V ruški tovarni

se je spor sporazumno uravnaval. Šestorica odpuščenih delavcev je bila sprejeta nazaj v službo.

Nalezljive bolezni v Mariboru.

Mariborskemu mestnemu fizikatu sta bila od 22. do 30. septembra prijavljena samo dva slučaja obolevnosti na nalezljivih boleznih in sicer po 1 slučaj škrlatinke in ošpic.

Fr. Govekar, Rokovnjači.

Priljubljeno Govekarjevo igro »Rokovnjači« je izdal Tiskovna zadruga v tretjem natisu. Igro so povsod že tolikokrat proizvajali, da je odveč o njej vsaka beseda. Novi natis bo dobrodošel vsem podeželskim odrom, ki knjige še nimajo. Dobi se v Tiskovni zadrugi v Mariboru, Aleksandrova cesta in velja s poštino vred Din 21.—

Zvonček.

Izšla je prva številka 30. letnika znane mladinskega lista »Zvonček«. Ta številka obsega 36 strani, posvečena je pa 10letnici države. — In rože veselja in roza mladosti — to je »Zvončekov«, skromni, a pristrčni dar domovini in mladini! — Od 21. strani dalje kaže ta številka, kakšen bo »Zvonček« v svojem 30. letniku.

Lovski blagor

je letos mnogo bolj skop kakor druga leta. Naši Nimrodi se pritožujejo, da je vsa divjačina tako perutnina kakor krznina z okusnimi zajčki vred nekako krčljava. — Sicer pa prevladuje mnenje, da kaže pustiti divjačini še življenje in prilike, da se še nekoliko opita, ker je po tem izdatnejša za želodce gurmanov.

Najdeni predmeti.

Toliko se izgubi in toliko poštenih ljudi je še v Mariboru, da je na policiji velik kup vsakovrstnih najdenih predmetov. Čudno, da ljudje ne pridejo ponje.

Na dnu Maribora

Vsa objektivna in pošteno-misleča javnost je z velikim zadoščenjem pozdravila vest, da se je oblast končno vendarle odločila za uradno zatvoritev zloglasne kavarne »Drava« tam za vodo. Nele, da je bilo čuti vsled komentarjev obiskovalcev tega lokala vsakojaka nijansirana namigavanja in pripovedovanja, ki so mejila na fantastičnost v podzemskih velikomestnih beznicah, tudi sodišče je imelo nešteto krat posla s to »kavarno«. Najbolj so se zatekli za pomoč k sodišču taki naivni gostje, ki so nasledili sladkim vabam takozvanih »animirk«. Kakšen je Maribor na svojem dnu, je pokazal center tega dna — bivša kavarna »Drava« in je bil res zadnji čas, da so se čuvarji javne morale vendarle zganili ter z energično gesto napravili konec velikemu socijalnemu, moralnemu in gospodarskemu zlu mesta Maribora. Gotovo je cenj. čitateljem še v živem spominu, da si je na Silvestrovo lanskega leta mladi, neizkušeni Ivamša pred imenovano kavarno — pognal kroglo v glavo. Zakaj? Naknadno, ko se je ustanovila njegova identiteta, se je dognalo, da je rad zahajal k animirkam ob Dravi a na usodni večer je zapravlil ves svoj denar... »Draga učnina« so bile njegove zadnje besede... Z definitivno zatvoritvijo te beznice pa še ni odpravljeno vse blato iz Maribora. Kajti nesporno je ugotovljeno, da dajejo gotove prenočevalnice zavetje in potuho tajni prostituciji. Podvzeti bo treba energične korake in k čiščenju tega Avgijevega hleva naj pripomore privatna iniciativa, posebno karitativna ženska društva, predvsem pa oblast. Večje zlo kot politična razdrapanost je toleriranje takozvane dvojne morale, ki je netivo za take nemoralne pojave.

Samomor starca.

Sinoči okrog devete ure si je na Tržaški cesti vzel življenje 75letni prevzičkar Anton Kmetec, doma iz Školj na Dravskem polju. Starček je že več mesev bolehal in proti koncu kazal tudi znake duševne zmedenosti. V duševni zmedi je tudi izvršil svoj zadnji čin. Z zastornim jermenom pri oknu s cje tako dolgo davil, da se je zadušil.

Uboj v Polani.

Pretekli petek smo poročali o divjaškem uboju, ki je bil izvršen v sredo, 26. septembra v Polani, občina Ranče. Kot hudodelec je bil pomotoma označen posestnik Franc Šoba iz Slivnice in so bila tudi oblastva spočetka tako informirana. Kakor smo naknadno doznali, pa gre dejansko za Riharda Šobo, ki je zabodel v lice 23letnega dninarja Antona Žigarta in smrtnonevarno ranil 28letnega Jožeta Žnidarka, ki je naslednjega dne umrl v mariborski bolnici. Riharda Šobo so aretirali in sedi še sedaj v preiskovalnem zaporu. Ker sploh vedeli nismo, da živi v Slivnici posestnik z imenom Franc Šoba, je razumljivo, da mu nismo hoteli podtikati zločinskega dejanja in nam je žal, da se je pripetila pomota v oseb.

S kolesa je padel

včeraj popoldne v Kacijanerjevi ulici 41letni Jančič Stanko, vratar tvrde Bühl ter dobil občutne poškodbe na levi strani glave in na levi roki. Pozvani rešilni oddelek je nudil ponesrečencu prvo pomoč ter ga odpremil na njegovo stanovanje v Mlinski ulici.

Sumljiv obisk.

V kleti neke hiše v Stolni ulici so zalotili včeraj popoldne nekega potepuha, ki je dejal, da bi si v kleti rad — počil. Tako počivanje je seveda sumljivo, zlasti ker pravijo stanovalci hiše, da se porabi zelo veliko premoga. Moža so spravili na počitek v policijski zapor.

V Vetrinjski ulici

je bil zopet ponoči pretep, v neki gostilni, kjer je bilo nekaj takega že večkrat, so pa aretirali par vlačug. Radi gostilne bo stavljen predlog, naj se zapre, razgrajče, ki si bodo v bodoče zbrali ravno to ulico, se bo pa posebno strogo kaznovalo.

Pobrežje.

Gasilno društvo priredi v nedeljo, ob 3. uri vinsko trgategv pri g. Rojku. 1884

Iz okultnega sveta

LYONSKI ČUDODELEC. — PROROŠKE SANJE.

V Lyonu je zelo čuden slučaj hipnotičnega daru predmet velikega zanimanja zdravniških krogov. Tudi pariška medicinska fakulteta se bavi s slučajem lyonskega fakirja.

To je 22letni mladenič M. J. Gaillard. Bil je trgovski nastavljenec ter je sam, ko se je površno zanimal za sugestijo in hipnozo, odkril svoje izredne sposobnosti. Mladenič je čvrst in zdrav ter nima v svoji zunanosti ničesar neobičajnega. Podoben je povprečnim svojim vrstnikom ter nima nobenih izrazov kakega čudotvorca.

Več let je bila njegova mati njegov medij ter je reševala, ko jo je uspal, neverjetne naloge. Končno je pa mladenič odkril v sebi moči, ki daleč nadkrijujejo nemškega Diebel-a, ki se je dal pribijati na križ, — in vse to, kar producirajo razni orijentalni fakirji.

V njegovi roki so kosi mesa, jajca in razni sadeži naenkrat začeli — gniti. Njegova moč je pa šla tako daleč, da je — gnitje lahko tudi ustavil in da je vse postalo zopet takšno, kot je bilo tedaj, ko je prišlo v njegove roke. Sadje in kose mesa lahko sterilizira.

Vse to je vestno preiskal ter obstal pred veliko uganko Edmond Locard, ravnatelj državnega laboratorija. Znanost ne da nobene pomoči za rešitev te uganke. Gaillard je prepričan, da bi lahko uničeval vse, tudi mikrobe. Na medicinski fakulteti v Lyonu so postavili pred njega bacile kolere v steklenih posodah. Fluidum, ki izhaja iz njegove roke, pa ni mogel skozi steklo. Bacili v posodah so ostali živi.

Nekateri zdravniki so dejali, da je ta neuspeh poskus razkrinkal sleparijo. Gaillard pa pravi, da poskus ne velja, ker bi se moral ravnotako kakor sadje — dotakniti tudi mikrob, da bi se videla njegova moč. Trdi celo, da bi lahko usmrtil tudi živa organska bitja, če bi hotel. Pripravljen je, vtakniti roko med bacile kuge. Ne boji se infekcije, ker je prepričan, da bodo bacili takoj uničeni. Od zdravnikov zahteva, naj mu dopustijo take poskuse. Pravi tudi, da se bo po dokazih svoje magične moči posvetil zdravljenju ter upa, da bo z dotikom svojih rok lahko ozdravil ljudi od raka.

V Varšavi je pa neki znani zdravnik v družbi, ki je debatirala o sanjah, razodel skrivnostni slučaj proroških sanj.

Med debato je bil skeptičen in so vsi mislili, da bo povedal nekaj proti okultnim silam. Pripovedoval je pa sledečo čudno zgodbo:

V Biarritzu sem se zaljubil v neko Angležinjo in tedaj sem prvič sanjal sanje, ki so se pozneje razvile v pravo serijo. Sanje so bile, kakor je to že običajno, zmedene in samo ena slika je bila jasna: Videl sem običajni mrtvaški voz francoskih mest, takozvani »corbillards« in steklena vrata tega voza je odpiral deček kakih 14 let s poklonom in gesto, kakor da bi me vabil, naj vstopim.

Dečkova postava se mi je v teh sanjah predstavila najrazločnejše. V spomin se mi je vtisnila celo njegova obleka, zlasti črn jopič s svetlim robom in kovinastimi gumbi, še bolj pa njegovo obličje svetlih las in medlih oči. Ko sem prvič sanjal, sem se zelo čudil tako ostro izraženi sanjski prikazni, na sanje pa že drugi dan nisem več mislil. Tretji dan sem se zopet sestal z Angležinjo in ko sem prišel domov, sem že v prvem snu sanjal — iste sanje. To se je še parkrat ponovilo. Radi poslov sem moral zapustiti letovišče, z Angležinjo sva si pa za pozneje dogovorila sestanek v Parizu.

V Parizu sem se nastanil v istem hotelu kot ona. Dospel sem ponoči. Drugo jutro se mi je mudilo in poslužiti sem se hotel lifta. Nanj je čakalo še več drugih gostov hotela. Vstopil sem kot prvi vani, a ko sem se obrnil, sem videl, da prihaja z drugimi za menoj — deček iz sanj, živa, a do pičice v obleki in obrazu enaka prikazen. Ob vходу v lift sem obstal kakor okamenel, deček se je pa lahko priklonil ter krenil z roko ravno tako, kakor sem tolikokrat videl v sanjah. V smrtni grozi sem tedaj skočil na stopnice ter dirjal navzdol. V veži sem omahnil v prvi naslonjač in čutil sem, da izgubljam zavest. In ne vem, ali so potekle sekunde ali minute, ko sem slišal strašno kričanje in votlo ropotanje. Tedaj sem se onesvestil.

Ko sem se zdrnil, mi je prvi pogled pokazal na tleh v veži s krvavimi plah-tami pokrita človeška telesa. Med mrtvimi je bil tudi deček, kakor sem pozneje zvedel...

»In kljub temu ste še skeptični glede sanj,« so dejali poslušalci.

»Seveda, kar sem sam doživel, verjamem. Od drugih pa bi kaj takega ne mogel verjeti!«

Sport

PRIČETEK NOGOMETNEGA PRVENSTVA.

7. nedeljo prične tudi v mariborskem okrožju prvenstveno tekmovanje prvih moštev v nogometu za leto 1928/29. Na igrišču Rapida se srečata v prvem kolu Železničar s Svobodo in Rapid s Ptujem. Kakor znano je morala Svoboda v nedeljo nastopiti proti »Mariboru« samo z devetimi igralci, kar je prevelik handicap za tako tekmo. Kljub temu so se Svobodasi do zadnjega borili in branili. Pokazali so, da niso brez tehničnega znanja in bodo v nedeljo, ko nastopijo kompletni, nedvomno dali čisto drugo sliko.

Rapid bo zaigral s Ptujem, čigar moštva v novi sezoni še nismo imeli prilike videti in je docela neznano, v kaki kondiciji bodo gostje.

Prvenstvo rezerv.

V nedeljo se nadaljuje tudi prvenstveno tekmovanje rezervnih moštev. Tokrat se poskusita moštvi Železničarja in Svobode, in sicer dopoldne na igrišču Rapida. Rezervo Železničarja bomo videli prvič v boju za točke.

Prvenstvo mladim.

Na igrišču ISSK Maribora se bo vršila v nedeljo dopoldne druga prvenstvena tekma mladim. Srečajo se najmlajši od Rapida in Železničarja.

ISSK Maribor v Beljaku in Celju.

Prihodnjo nedeljo bo gostoval naš prvak pri Villacher SV. v Beljaku. Poslednja tekma te dvojice je bila 2. septembra v Mariboru, kjer so doživeli domačini

nenaprakovan poraz 0:2. Prepričani smo, da bo »Mariboru« uspela nevanžna igra. — Kombinirano moštvo Maribora pa nastopi tudi prihodnjo nedeljo v Celju proti tamošnjemu SK Celje. Da imajo Celjani res močno moštvo, dokazuje najbolj njihovo nedeljsko prvenstveno srečanje, ko so porazili Atletike 3:2. Kombinirani team »Maribora« je postavljen pred ne-lahko nalogo vrniti se z zmago iz Celja.

SK Železničar—nogomet.

V četrtek, dne 4. tm. ob pol 19. se bo vršil v gostilni Laufer pri igrišču sestanek vseh igralcev. Udeležba vseh strogo obvezna! Določile se bodo postavbe za nedeljske tekme. Tajnik.

Hazena.

Za hazensko prvenstvo države se potegujejo kot znano letos prvaki ljubljanskega, zagrebškega in beograjskega pod saveza. Doslej je določen samo še prvak BHP, to je družina »Jugoslavije«, ki je v nedeljo premagala Šumadijo (Kragujevac) v pošaveznem finalu 13:3. — V Zagrebu bo šele nedeljska tekma Concordia—ASK rešila vprašanje letošnjega prvaka. Sedaj imata namreč Concordia in ASK enako število točk (5), razmerje golov pa je za prvi klub 25:12, za drugega 19:10. — Prvaka Slovenije bo dala nedeljska tekma v Mariboru med ISSK Mariborom in SK Ilirijo.

Državno kolesarsko prvenstvo.

Po finalni kolesarski vožnji, ki se je vršila predzadnjo nedeljo, kaže letošnje državno prvenstvo naslednjo sliko:

1. Anton Banek, Gradjanski	80 točk
2. Stjep. Ljubić, Sokol, Belovar	72
3. Stjep. Srbljinović, Zel. Zgb	56
4. Joso Šolar, Ilirija, Lb.	38
5. Josip Škrabel, Gradjanski	36
6. Števan Szanto, Subotica	32

7. Ivan Kranjc, Orao,	30
8. Vid Šimeković, Sok., Belov.	29
9. Maks Peršin, Ilirija, Lb.	28
10. Franc Abulnar, Primorje	26
11. Ivan Kosmatin, Primorje	22
12. Henrik Tekanic, Celje	21
13. Mirko Šoštar, Sokol, Zgb	17
14. Pavel Smrekar, Ljubljana	15

Anton Banek si je topot že tretjič priboril prvenstvo države.

Danes Rapid—Viktorija Žižkov

Danes ob pol štirih se igra na sportnem prostoru Hohe Warte na Dunaju tretja in odločilna tekma za srednjeevropski pokal med kluboma Viktorija Žižkov in Rapid, ki sta dosegla po prvih dveh igrah vsak eno zmago in skupno vsak enako število golov. Če se danes zaključi tekma neodločeno, bo odločil žreb ono moštvo, ki bo igralo s Ferencvarosem za srednjeevropski pokal v finalu.

Plesno šolo

otvori SK »Železničar« v ponedeljek, dne 8. oktobra v Gambinovi dvorani. Vaje se bodo vršile ob ponedeljkih in sredo od 20. ure dalje. Prijave s prijavnino Din 20.— sprejema trgovina »Sana«, Aleksandrova cesta in trgovina z usnjem Kosi na Kralja Petra trgu. Odbor 1883

Sokolstvo

Jutri v četrtek ob 20. se vrši seja širšega odbora. — Tajnik.

Lepa Dalmatinka

ceni lepo perilo in skrbi, da bo dolgo trajno in se vedno bleščalo od snage. Ona radi tega rabi le

SCHICHTOVO MILO

O pisateljskem zaslužku

Slavni romantik, francoski pisatelj Aleksander Dumas je lepo število svojih velikih in znamenitih romanov napisal svojemu založniku za vrstni honorar. Končno je začel poglavje tako-le:

»Sinko! Sinko!
»Matil!
»Poslušaj!
»Kaj je?«
»Ali vidiš?«
»To bodalo?«
»Da, kaj vidiš na njem?«
»Madeže.«
»Ali veš, od kod so ti madeži?«
»Odkod? Najbrž od krvi.«
»Da, od krvi! Ali veš od čigave?«
»Ne, povej vendar!«
»Od — očetove!«

Ko je nekaj časa tako pisal, je preštel vrste ter odšel v gostilno, češ, za kosilo je že dosti. Založniku take vrste seveda niso bile pogodu, na pogodbeno plačo pa ni hotel pristati. Uvedel je honorar od — zlogov. Prebrisani pisatelj je takoj med junake svojega romana, ki je bil že v delu, uvedel — jecljavca, ki je silno jecljal od poglavja do poglavja. Ko je založnik končno le priznal pavšalno plačo, se je jecljavec junak smrtno ponesrečil in tudi romana je bilo kmalo — konec.

Spominajte se CMD

Edgar Wallace:

Žaba z masko

(The Fellowship with the Frog)

»Saj nisem mislil kaj takega trditi,« je zatrjeval Elk pristrčno. »Samo to sem že opazil, da imate Amerikanci veliko spretnostne roke od mojih rojakov. Torej, mi ne morete dati nobenega nasveta?«

»Seznani Vas bom z velikim vplivom,« je odvrnil Broad resno. Potem sta se pa oba smejala. »Za koga me imate pravzaprav?« je vprašal Amerikanec nepričakovano. »Ne zahtevam, da bi izrekli svojo sodbo o mojem značaju in moji zunanosti, rad bi pa vedel, kaj si mislite o mojem bivanju v Londonu in pa o tem, da se malo udeležujem kot amater-policist.«

»Nikdar še nisem dosti radi Vas pre-mišljeval,« je rekel Elk neodkritosrčno. »Ali ker ste Amerikanec, pričakujem, da ste nekaj posebnega.«

»O, kako laskavo,« je menil Broad. »Tako daleč pa ne grem, da bi se Vam laskal,« je trdil Elk.

Opraviči lse je ter razgrnil časopis, ki ga je prinesel s seboj.

»Gotovo Vas zanima, kaj delajo am-fibije brez repov.«

Elk je začudeno pogledal.

»To so žabe,« je razložil Amerikanec. »Ne gledam ravno radi žab v časopis. O teh zanimivih živalicah je sedaj itak malo v listih. Pa bo še prišlo.«

»Kedaj pa?« Vprašanje je bilo izziva-joče.

»Ko bomo žabo ujeli.«

Gospod Broad je razlomil žemljo. »Ali mislite, da boste žabo številka ena prej ujeli kot jaz?« je vprašal mirno in Elk ga je pogledal preko svojih očal.

»To bi tudi jaz že davno rad vedel,« je odvrnil in pogledi obeh mož so se za trenutek strnili. Potem se je Elk zopet zatopil v svoj list in neka notica je vzbudila njegovo posebno pozornost. »Hitro delo,« je menil. »V tem pogledu smo pa res pred Amerikanci.«

»V katerem?« je vprašal Broad.

»Štirinajst dni,« je računal Elk, »in to je zadostovalo, da ga je porota obsodila na smrt.«

»Kdo je bil obsojen?«

»Neki Carter, ki je ustrelil nekega potepuha blizu Gloucestra,« je razložil Elk.

»Carter? O tem umoru pa nisem ničesar čital.«

»Pravega dokaza niti ni. Carter še odvjetnikom ni ničesar povedal. To je bil rekordno nagel proces radi umora. V listih se je o tem le malo pisalo. Umor ni bil interesanten in tudi nobena ženska ni bila z njim v zvezi.«

Elk je vtaknil list zopet v žep in med kosilom sta govorila o policijskih metodah Zedinjenih držav, o področju, na katerem je bil gospod Broad navidez prava avtoriteta. Namen povabila je bil prozoren. Broad je večkrat poskušal spraviti pogovor na Balderja in če je bil pri tem še tako spreten, se je Elk vedno izvil.

»Elk, zaprti ste kakor školjka,« je menil Broad ter pomignil natakariju za račun. »In vendar bi Vam lahko o Balderju povedal ravno toliko, kolikor Vi sami veste.«

»No torej, v kateri jetnišnici je?« je vprašal Elk.

»Balder je v Pentonville, paznik številka 84,« je takoj odvrnil Broad in Elk se je od samega začudenja vzravnal na svojem sedežu. »Ni pa treba, da bi se trudili ter ga spravljali kam drugam, ker bi bil tudi o tem takoj informiran. Takoj bi vedel, pa če bi bil zaprt v Brixtonu, Wandsworthu, Hollowayu, Wormwoodu ali Maidstonu.«

32.

V jetnišnici v Gloucesterju je celica, ki je zadnja na dolgem hodniku. Zraven nje je še poseben prostor, v katerem iz posebnega vzroka nikdar ne prebivajo jetniki.

Celica, v kateri je sedel Ray Bennet, je bila malo bolj opremljena od drugih. V njej je bila železna postelja, preprosta miza, udoben stol in še dva navadna stola. Na enem od teh dveh je sedel noč in dan paznik. Stene so bile rdečkaste. Veliko okno blizu stropa je bilo močno zamreženo in blede svetlobo se je vsipala skozi mreže v sobo. Iz celice je vodilo troje vrat. Prva na hodnik, druga v ozek, z umivalnikom opremljen prostor, tretja pa v oni prazni prostor zraven celice. Sredi lesenih tal tega prostora so se videla zaklopna vrata.

Ray ni vedel, kako blizu je domu smrti. Pa če bi tudi vedel, bi ga to ne vznemirjalo. Smrt je bila najmanjša vseh strahov, ki so ga preganjali. Iz omotičnega spanja se je zbudil v celici jetnišnice in ves zmeden je poslušal obtožbo umora. Na vse, kar se je zgodilo, se ni mogel spominjati. Vse, kar je še vedel, je bilo to, da je radi Lole Lewa Bradyja tako sovražil, da bi ga zamogel ubiti. Pozneje so mu povedali, da je Brady mrtev in da se je orožje, s katerim je bil izvršen umor, našlo v njegovi roki. Ray si je razbijal glavo, da bi se spomnil, kako je prišel do tega revolverja. Lew mu je moral nekaj strašnega povedati o Loli in zato ga je ubil.

Ray se je čutil, ko je mislil na Lolo brez vsakega hrepenenja. Njegova ljubezen do nje je ugasnila. Na njo je mislil kot na nekaj malovažnega in preteklega. Samo to mu je ležalo na srcu, da ne bi oče in sestra kaj zvedela. Za vsako ceno je hotel rodbini prikriti in prihraniti sramoto. Od nestrpnosti je drgetal, dokler ni bila razprava pri kraju in dokler ni izginil iz javnosti. K sreči pa umorni ni bil dovolj zanimiv za časopisne reporterje in fotografe. Ray si je samo še želel, da bi bilo vse pri kraju in da bi ne poznan odšel iz življenja. Bil je Jim Carter in ni imel ne staršev, ne prijateljev. In če je hotel kot Jim Carter umreti, je moral tudi svoje zadnje dneve preživeti kot Jim Carter. Paznik, ki je sedel v njegovi celici, mu je izdal, da morajo miniti po zakonu med smrtno obsodbo in njegovo izvršitvijo tri nedelje. Kaplan jetnišnice ga je vsak dan obiskoval in ravno tako tudi jetniški ravnatelj. Trkanje mu je naznanilo uro poseta in Ray je vstal, ko je vstopil sivolasi uradnik.

»Ali imate kakšne pritožbe, Carter?«

»Ne, gospod ravnatelj.«

»Ali želite kaj?«

»Ne, gospod, ničesar.«

Ravnatelj je pogledal na mizo; pisalni papir, ki je bil položen tja obsojencu na razpolago, je ostal nedotaknjen.

»Nimate nobenih pisem za pisati? Saj znate pisati?«

»Znam, a nimam nikogar, da bi mu pisal.«

»Kdo ste pravzaprav, Carter? Vi niste navaden potepuh. Veliko boljše ste vzgojeni kot navadno taki ljudje.«

»Navaden potepuh sem, gospod,« je odvrnil Ray mirno.

»Ali dobite tudi vse knjige, ki si jih želite?«

Ray je prikimal in ravnatelj je odšel. Dnevno so se ponavljala neizogibna vprašanja. Včasih je ravnatelj namigaval tudi na njegove prijatelje, da bi ga spomnil na pisanje.

Ray ze dosegel stopnjo popolnega razumevanja in ničesar ni več obžaloval.

Zjutraj in zvečer je korakal po štirioglatem dvorišču, zastražen od treh straž in skrbno zavarovan pred pogledi drugih jetnikov. Vsi, ki so ga videli, so se čudili njegovemu miru.

Kolo dogodkov ga je zgrabilo in zavrteti se mora popolnoma. Bil je že mrtev človek. Nihče se ni trudil, da bi se izvršitev kazni odgodila, listi niso prinašali veliko tiskanih zahtev po novem procesu in radi njega se niso zbirali znameniti odvjetniki, da bi razpravljali o njegovem slučaju. Bil je popolnoma nezanimiv morilec.

Obiske bi lahko sprejemal, če bi hotel, a je rajši iz samote črpal neko posebno zadovoljstvo.

Nekega dne je stopil ravnatelj slovesno v njegovo celico in v njegovem spremstvu je bil gospod, ki se je zdel Rayu znan od prvega dne razprave. Bil je namestnik državnega pravdnika.

Ravnatelj si je moral dvakrat odkasljati, predno je spregovoril. »Carter, državni pravdnik mi je naznanil, da ni nobenih razlogov proti izvršitvi zakona. Prihodnja sredo zjutraj ob osmih je dan in ura Vaše justifikacije.«

RAZSTAVA TISK

7. - 21. X. - LJUBLJ. VELESEJEM

nobenih razlogov proti izvršitvi zakona. Prihodnja sredo zjutraj ob osmih je dan in ura Vaše justifikacije.«

Ray je nagnil glavo.

(Dalje prihodnjič.)

Mali oglasi. Mi ostajajo v poročilno in socialno namena občin: vsaka beseda 30 p. najmanjši znesek Din 5.--

Mali oglasi

Zahteva, doplačanje in oglaševanje: vsaka beseda 50 p. najmanjši znesek Din 10.--

Pisarniškega praktikanta

s trg. naobrazbo sprejme tovarniško podjetje. Pogoji znanje slovenščine in nemščine. Pismene ponudbe v obeh jezikih na upravo lista pod »Trajna služba.« 1876

Sveže kislo zelje

znano najboljšo kakovosti priporoča M. Berdais. Maribor, Trg svobode. 1838

Ilirto popravilo ur,

ceno in točno z 1—5 letnim jamstvom pri tvrdki A. Stojec, Maribor, Jurčičeva ulica 8. Po stenske in stoječe ure se pride na dom! 1837

Važno za vse!

Popravila šivalnih in pisalnih strojev, gramofonov, otroških vozičkov, koles in motorjev. Emailiranje in poniklovanje. Shramba koles in motorjev čez zimo. Vse to izvršuje najkvalitetnejše in po brezkonkurenčnih cenah meh. delavnica in trgovina dvokoles, pisalnih in šivalnih strojev, Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 1879

Kavarna Park

sprejme abonente na dobro domačo hrano. 1875

Lepo solčno sobo

s posebnim vhodom oddam takoj 2 osebam. Nasl. pove uprava lista. 1857

Lepo okusno opremljeno sobo

oddam boljsemu gospodu ali gospodični. Naslov pove uprava lista. 1871

Več krojaških pomočnikov,

kateri so izvežbani tudi v izdelavi usnatih oblek, sprejemem. Pismene ponudbe naj se pošljejo na Pregled, Ruše pri Mariboru. 1873

Glasovir

lepi, dobro ohranjen, takoj na prodaj za 6000 Din. Naslov pove uprava lista. 1860

Prazno sobo

iščem za takoj. Naslov pove uprava »Večernika.« 1886

Kolesarji pozor!

Ravnokar dospela velika pošiljatev električnih svetilk za kolesa »Broscha.« Posežite po njih dokler traja zaloga. Justin Gustinčič, Tattenbachova ul. 14. 1887

Sostanovalca

boljšega gospoda sprejemem. Naslov pove uprava lista. U

Sprejme se kavarniška natakarija

na deželo. Predstaviti se 4. oktobra tl. od 15.—17. ure v gostilni Zemljič. 1885

Najmodernejša in prvovrstna

izdeluje plašče in kostume od Din 100.— naprej. Naslov pove uprava lista. 1882

Za srednje močno osebo

prodam po ugodni ceni popolnoma nov modern kostum. Naslov pove uprava lista. 1881

Sobo-in črkoslikanje

izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2. 1348

Rožnata foulard svila

za poletne obleke od 68 Din naprej pri J. Trpinu, Maribor. Glavni trg 17.

Kupim staro zlato

srebrni denar, umetno zobovje po najvišjih cenah. — Ilger-jev sin, urar in juvelir, Maribor. Gosposka ulica 15. X

Ni Vam treba kupiti

Oglejte si le največjo, iz 150 različnih vrst sestojajočo zalogo **krzna**

pri tvrdki

L. Ornik, Koroška c. 9

in našli boste to kar rabite. Začudile Vas bodo izredno nizke cene in ugodne plačilne olajšave 1787

Le urno!

Le urno!

Damski frizerski salon

Frankopanova ul. 42

(Pred vojašnico Kralja Petra)

Naznanjam cenj. damam, da sem otvorila moderno in higienično urejen salon za vse panoge lasne nege. Striženje bubliglavice in barvanje las. Brezkonkurenčna postrežba. Priporoča se k obisku

Marija Spitzer - frizerka

Zastopniki se iščejo!

Modna trgovina

ANTON PAŠ

Maribor, Slovenska ul. 4

Potrebščine za krojače in šivilje

Livarski

koks

in angleški kovaški premog dospel. Kovaški in kurilni koks stalno v zalogi

Mejovšek

Tattenbachova 13, tel. 457

V KAVARNI EVROPA

od 1. oktobra naprej je dnevno velebitni spored